

Radosnych Świąt Bożego Narodzenia oraz szczęśliwego Nowego Roku 2004

Nie lękajcie się!

25 Rocznicą Pontyfikatu Jana Pawła II

Niewiele miesięcy po tym, jak kraj odzyskuje niepodległość po ponad stuletnich zaborach, w małym prowincjonalnym mieście w polskiej rodzinie przychodzi na świat syn. Jego matka umiera, zanim kończy on dziesięć lat. Wychowywany przez ojca, pobożnego oficera na emeryturze, jest najlepszym uczniem w mieście, zapalonym sportowcem i aktorem-amatorem.

Przeniósłszy się ze swoim ojcem-emerytem do Krakowa, wstępuje na stary Uniwersytet Jagielloński, ale jego obiecująca kariera akademicka i teatralna przerywa wybuch II wojny światowej. Podczas okupacji jest pracownikiem fizycznym, robotnikiem w kamieniołomie, pracuje przy wysadzaniu skał wędrując do pracy mroźną zimą odziany jedynie w drelich i drewniane chodaki.

Jego ojciec umiera i wewnętrzne rozterki młodego człowieka na temat własnego powołania nasilają się. Czyjego przeznaczeniem jest scena czy ołtarz? Ostatecznie WOJTYŁA wstępuje do podziemnego seminarium. Studiując ukradkiem filozofię i teologię nadal pracuje w fabryce chemicznej.

Wkracza do rezydencji biskupiej, gdzie tajne seminarium zostaje przekształcone w podziemne seminarium stacjonarne. Po „wyzwoleniu” kraju przez

Armie Czerwoną zostaje wyświęcony na księdza i wysłany do Rzymu na wyższe studia teologiczne. Wróciwszy do Polski rozpoczyna duszpasterzowanie studentom, co pociąga za sobą nowy styl sprawowania liturgii, intensywne rozmowy, tysiące godzin w konfesjonale.

Uzyskawszy habilitację, zostaje zatrudniony na wydziale jedyne katolickiego uniwersytetu za żelazną kurtyną i dojeżdża na swoje wykłady nocnym pocią-

giem. Sale podczas jego wykładów szczerze wypełnia tłum słuchaczy.

Konsekrowany na biskupa w wieku trzydziestu ośmiu lat.

Uczestnicząc we wszystkich czterech sesjach II Soboru Watykańskiego od roku 1962 do 1965, staje się liderem w wypracowywaniu nowego katolickiego otwarcia na świat współczesny.

Zostaje mianowany arcybiskupem krakowskim.

Mianowany kardynałem w wieku czterdziestu siedmiu lat odmawia zachowywania się w sposób, w jakim według powszechnego mniemania powinien zachowywać się duchowny na takim stanowisku: jeździ na nartach, pływa kajakiem. Pozostaje także czynnym intelektualistą, prowadząc w swojej rezydencji seminaria doktoranckie i wygłaszając naukowe odczyty na międzynarodowych konferencjach.

W wieku pięćdziesięciu ośmiu lat zostaje wybrany dwięście sześćdziesiątym czwartym biskupem Rzymu, pierwszym niewłoskim papieżem od 455 lat i pierwszym papieżem słowiańskim. Szef KGB Jurij Andropow ostrzega sowieckie Politbiuro przed niebezpieczeństwem, a jego opinia zostaje potwierdzona, kiedy polski

ASSOCIATION OF POLISH ENGINEERS IN CANADA

Founded in 1941
Incorporated in 1944

Board of Directors

President	A. Drzewiecki
First vice-pres.	T. Wesolowski
Vice-pres.	M. Bornet
Secretary	J. Janeczko
Treasurer	R. Jagla
The New Link	J. Rybiak
Internet	G. Pietrzak
Events Organization	A. Stępień
Membership	M. Trzaski
Archives	G. Tautt
Liaison	A. Hagner
International Co-op.	M. Kozłowski
Promotion	K. Babiarz
Director	K. Tautt

Editorial Committee

A. Drzewiecki, K. Babiarz, A. Sobieraj

Head Office

206 Beverley Street
Toronto, Ontario M5T 1Z3
Tel.: 416-977-7723 Fax: 416-977-3993
www.polisheng.ca

Branches

Edmonton

99652-77 Street
Edmonton, Alberta T6C 2M7

Hamilton

263 Wellington Street
Brantford, Ontario N3S 3Z8

Kitchener

2-285 Sandown Drive
Waterloo, Ontario N2K 2C1

Mississauga

c/o 206 Beverley St.
Toronto, Ontario M5T 1Z3

Montreal

63 Prince Arthur Est
Montreal, Quebec H2X 1B4

Ottawa

P.O. Box 8093, Station "T"
Ottawa, Ontario K1G 3H6

Oshawa

607 Graceland Court
Pickering, Ontario L1V 6N9

Peterborough

1459 Wildlark Drive
Peterborough, Ontario K9K 1X5

Toronto

206 Beverley Street
Toronto, Ontario M5T 1Z3

Spis treści

25 rocznica pontyfikatu Jana Pawła II	1, 10-11
Bill Gates w Warszawie	3
Kanadyjskie technologie dla infrastruktury miejskiej	4-5
Projekt Świątyni Świętej Bożej Opactwa w Warszawie	6-9
Pierwszy Zjazd Inżynierów Polskich z Ameryki Północnej	9
Space Shuttle Columbia Accident Report	12-13
Problemy przyszłości SIP	13,18
ITER - quest for clean energy source	14-15
Z życia oddziałów	15-17
Reklamy sponsorów	19-20

Od Redakcji

Oddajemy w ręce Czytelników kolejny podwójny numer naszego biuletynu, po raz pierwszy pod redakcją kol. Kazimierza Babiarza. Od poprzedniego wydania wiele dobrego się wydarzyło w naszej organizacji. Rok rozpoczął się od bardzo udanej konferencji w lutym w Warszawie, której byliśmy inicjatorami wraz z Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Kolega Tomasz Wesolowski i ja przedstawiliśmy tam prezentacje, które spotkały się z dużym zainteresowaniem słuchaczy. Nazajutrz, po konferencji, wraz z Prezesem FSN-T NOT, dr. inż. Wojciechem Ratyńskim, podpisaliśmy umowę o współpracy pomiędzy SIPwK i FSN-T NOT. W numerze zamieszczamy przedruk z Biuletynu Informacyjnego NOT-u, informujący o tych wydarzeniach.

Na wiośnię, zgodnie z decyzją ubiegłorocznego Walnego Zjazdu, wystąpiliśmy o członkostwo nadzwyczajne w ramach Federacji NOT, które uzyskaliśmy w czerwcu. Z radością informuję o powstaniu kolejnego oddziału SIPwK w Peterborough. Serdecznie witamy Koleżanki i Kolegów!

W dniach 10-12 października br. odbył się w Orchard Lake w stanie Michigan Zjazd Inżynierów Polskiego Pochodzenia. Uczestniczyli przedstawiciele polonijnych organizacji technicznych z USA, Światowej Rady Badań nad Polonią (profesorowie Andrzej Targowski i Janusz Wróbel), prezes dr inż. Wojciech Ratyński reprezentował FSN-T NOT a prof. Zygmunt Kolenda – Wspólnotę Polską. SIPwK było reprezentowane przez sześcioro członków Zarządu Głównego: Andrzeja Hagnera, Adama Stępnia, Krystynę i Grzegorza Tautt, Tomasza Wesolowskiego oraz niżej podpisanego. Wymiernymi efektami tego spotkania jest decyzja utworzenia „Hall of Fame” inżynierów polskiego pochodzenia oraz powołanie Północnoamerykańskiej Rady Polskich Inżynierów. Pisze o tym w niniejszym wydaniu biuletynu kol. Grzegorz Tautt.

W najbliższym czasie odbędzie się w Oshawie kolejny Zjazd Prezesów. Ocenimy działalność organizacji i wytyczymy kierunki działania na najbliższy rok.

Jak niektórzy z Czytelników zapewne wiedzą, od ubiegłego roku uczestniczę w pracach Zarządu Głównego Kongresu Polonii Kanadyjskiej. Działalność ta pochłania wiele czasu, mam jednak nadzieję, że w jakimś stopniu przyczyni się ona do poprawy trudnej sytuacji, w której znajduje się obecnie Polonia. Wskutek tego, jak również zgodnie z zasadą niełączenia funkcji w ZG KPK z kierowaniem organizacją centralną, na najbliższym Zjeździe Prezesów zrzeknę się pełnienia obowiązków prezesa ZG SIP. Przy tej okazji pragnę gorąco podziękować za współpracę wszystkim członkom Zarządu Głównego i Oddziałom, a Koleżankom i Kolegom nie tylko za słowa uznania i aprobaty, lecz również za konstruktywną krytykę. Była ona bodźcem do intensywniejszej pracy.

Wszystkim Członkom i sympatykom Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie oraz ich bliskim, składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowych i radosnych Świąt oraz powodzenia i pomyślności w Nowym Roku.

Andrzej Drzewiecki

Rząd - Microsoft: umowa o udostępnieniu kodów źródłowych

Bill Gates w Warszawie

Polski rząd zawarł w środę umowę z Microsoftem o udostępnieniu kodów źródłowych do systemów Windows.

Przewodniczący rady nadzorczej Microsoftu Bill Gates, zapowiedział też że polskie szkoły otrzymają program edukacyjny Microsoftu "Partnersstwo dla przyszłości".

Przed podpisaniem umowy odbyło się spotkanie premiera Leszka Millera z Billem Gatesem. "Rozmawialiśmy o programie Government Security Program, który nie tylko daje dostęp do wszystkich kodów i zabezpieczeń dla polskiego rządu w programach Windows, ale również daje polskiemu rządowi możliwość zastosowania swoich własnych zabezpieczeń" - powiedział Gates.

Dodał, że program umożliwia też dostęp do dodatkowych informacji technicznych, niezbędnych do zbadania i oceny stanu bezpieczeństwa platformy Windows.

Podczas wcześniejszego spotkania z prezydentem Ale-

W środę, 15 bm. prezydent Aleksander Kwaśniewski spotkał się z szefem Microsoftu Billem Gatesem (L). Prezydent wręczył gościowi album ze zdjęciami z pierwszej wizyty Gatesa w Polsce kilka lat temu.

ksandrem Kwaśniewskim Gates zapowiedział także, że Microsoft będzie kontynuował w kolejnych latach współpracę z programem "Internet w szkołach", w ramach którego powstało kilkaset nowoczesnych

szkolnych pracowni komputerowych z dostępem do internetu.

Spotkał się także w Warszawie ze studentami Szkoły Głównej Handlowej (SGH).

"Polska w przededniu wejścia do Unii Europejskiej powinna potraktować edukację oraz szeroki dostęp do komputerów i internetu jako absolutny priorytet. Lokalne firmy powinny współpracować z polskimi uczelniami, inwestować w młode talenty i ich nauczycieli" - powiedział, dodając, że Microsoft również jest zainteresowany taką współpracą.

Podczas prelekcji w auli głównej SGH, w której wzięło udział ponad 700 studentów z całej Polski, Gates mówił przede wszystkim na temat rozwoju branży teleinforma-

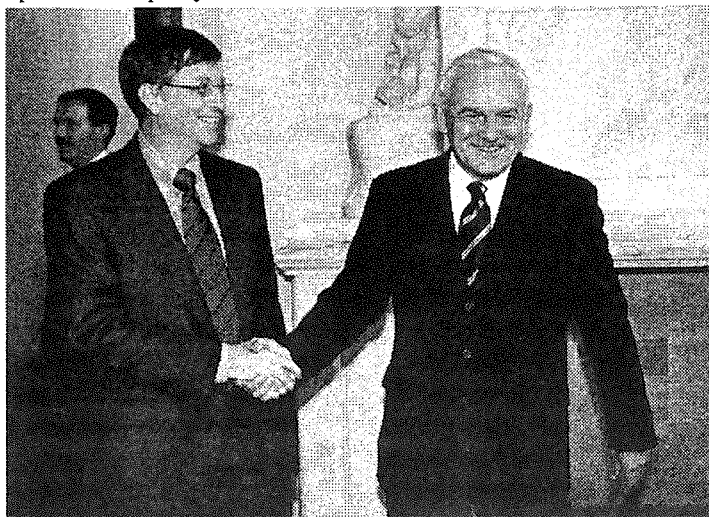
cyjnej w ostatnich latach.

Przedstawił również wizję rozwoju rynku komputerowego na najbliższą dekadę, zwracając szczególną uwagę na rosnące znaczenie internetu.

William H. Gates jest prezesem rady nadzorczej i głównym architektem oprogramowania w Microsoft Corporation, będącej światowym liderem w dziedzinie oprogramowania dla komputerów osobistych oraz usług i technologii internetowych.

Od 1992 roku Microsoft ma swój oddział w Polsce, w którym obecnie zatrudnionych jest ponad 150 osób. W zakończonym 30 czerwca 2003 roku finansowym polski oddział odnotował 11-proc. wzrost sprzedaży do ponad 155 mln USD.

(PAP)

Tego samego dnia z szefem Microsoftu spotkał się także premier Leszek Miller

Kanadyjskie technologie dla infrastruktury miejskiej

24 lutego br. w Warszawskim Domu Technika NOT odbyło się organizowane wspólnie z Ambasadą Kanady w Polsce seminarium pt. „Kanadyjskie technologie dla infrastruktury miejskiej”.

Spotkanie to zgromadziło ponad 150 uczestników z całego kraju reprezentujących głównie zarządy gmin i miast oraz przedsiębiorstwa i instytucje związane z infrastrukturą miejską, a także zakłady naukowe oraz stowarzyszenia inżynierskie i rady regionalne FSNT NOT.

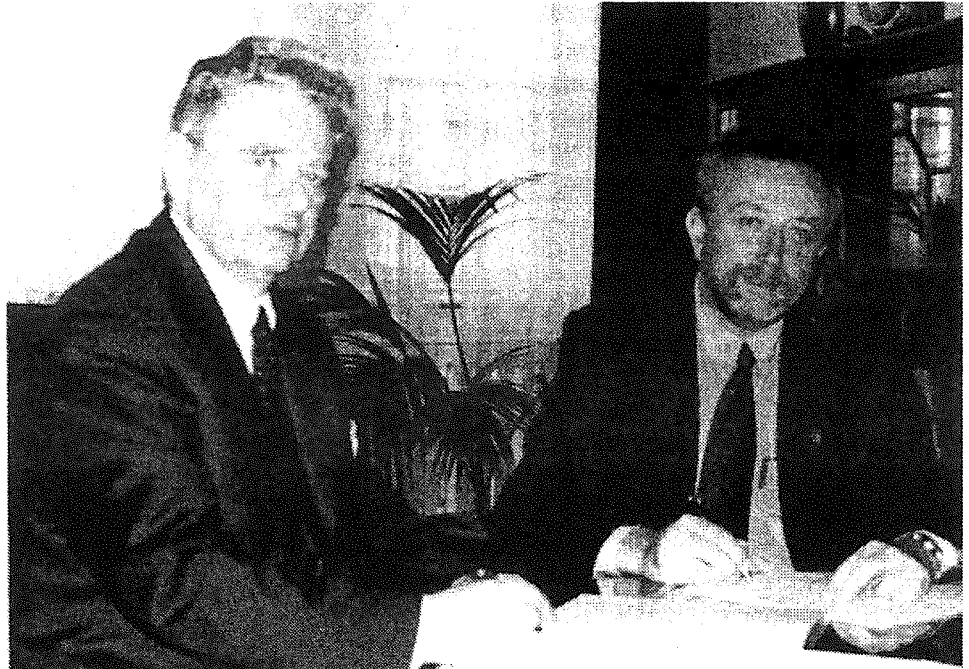
Seminarium uświetnili swoją obecnością specjalnie zaproszeni goście honorowi:

- Wiceminister w Ministerstwie Infrastruktury - Marek Bryx
- Wiceminister w Ministerstwie Infrastruktury - Sergiusz Najar,
- Ambasador Kanady w Polsce - Raiph Lysyshyn,
- Radca Handlowy Ambasady Kanady - Michael Wooff,
- Prezydent Miasta Katowice - Piotr Uszok,
- Prezes Agencji Rozwoju Komunalnego - Jacek Szymanderski
- Prezes Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie - Andrzej Drzewiecki,

Otwarcia dokonał Prezes Federacji - Wojciech Ratyński. W słowie wstępnym wspominał o genezie idei zorganizowania seminarium, która zrodziła się w trakcie jego bezpośrednich rozmów z prezesem SITP w Kanadzie - Andrzejem Drzewieckim podczas XXIII Kongresu Techników Polskich. Podkreślił też wielkie zaangażowanie Ambasady Kanady w Polsce w merytoryczne przygotowanie imprezy.

W seminarium uczestniczyło 17 przedstawicieli firm i instytucji kanadyjskich oraz ich filii polskich z branży infrastruktury miejskiej.

Prezentacje obejmowały 4 zasadnicze

Podpisanie umowy o współpracy między FSNT NOT i Stowarzyszeniem Inżynierów Polskich w Kanadzie. Od lewej: Prezes FSNT NOT - Wojciech Ratyński, Prezes Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie - Andrzej Drzewiecki

grupy tematyczne:

- systemy zarządzania infrastrukturą miejską,
- partnerstwo publiczno-prywatne i finansowanie infrastruktury miejskiej, - ochronę środowiska,
- transport.

W wystąpieniach przedstawione zostały najnowsze technologie oraz usługi takich m.in. firm jak:

- Bombardier Inc. - produkcja i obsługa taboru szynowego,
- ICSC - transport miejski, urbanistyka, gospodarka odpadami, budownictwo ekologiczne,
- Polyphall Inc. - technologia produkcji nawierzchni dróg publicznych,

- SNC-Lavalin - usługi techniczne w zakresie inżynierii i wykonawstwa inwestycji dla infrastruktury miejskiej,

- Westport Innovations - produkcja silników napędzanych paliwami olejowymi i gazowymi,

- Zenon - zaopatrzenie w wodę i jej uzdatnianie,

- Vertis Environmental Finance - doradztwo inwestycyjne w zakresie energetyki, gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami,

- Sustainable Cities Initiative - gospodarka wodno-ściekowa,

- Miller Canfield Paddock & Stone - obrót nieruchomości, inwestycje infrastrukturalne, zagospodarowanie przestrzenne.

Sala obrad

KPMG - doradztwo finansowe w zakresie-projektów sektora publiczno-prywatnego,

- Exporl Development Canada - wspieranie rozwoju inwestycji i handlu zagranicznych partnerów kanadyjskich,

- Canadian Urban Institute - zarządzania terenami miejskimi,

- Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju - finansowanie inwestycji zagranicznych m.in. z zakresu infrastruktury miejskiej.

Przedstawione podczas seminarium referaty wzbudziły duże zainteresowanie uczestników i uzyskały wysoką ocenę jeśli chodzi o treść jak i formę prezentacji. Każde z wystąpień owocowało żywą dyskusją. Wielu uczestników wyraziło chęć nawiązania bezpośredniego kontaktu z firmami prezentującymi swoje osiągnięcia podczas seminarium celem bliższego zapoznania się z ich technologiami i zastosowania ich na swoim terenie.

W przygotowaniu i przebiegu seminarium „Kanadyjskie technologie dla infrastruktury miejskiej” ze strony Federacji uczestniczyli: Prezes - Wojciech Ratyński, Sekretarz Generalny - Kazimierz Wawrzyniak, Zastępca Sekretarza Generalnego - Włodzimierz Hausner, Wiceprezes NOT i Redaktor Naczelna „Przeglądu Technicznego” - Ewa Mańkiewicz-Cudny oraz pra-

cownicy Działu Współpracy z Zagranicą i Doskonalenia Kadr.

Umowa o współpracy pomiędzy FSNT NOT a SIP w Kanadzie

25 lutego br. w siedzibie NOT w Warszawie podpisana została umowa o współpracy pomiędzy Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT a Stowarzyszeniem Inżynierów Polskich w Kanadzie. Sygnatariuszami umowy byli Prezes FSNT NOT - Wojciech Ratyński i Prezes SIP w Kanadzie - Andrzej Drzewiecki.

Celem umowy jest zacieśnienie kontaktów oraz umożliwienie stałej współpracy obu organizacji w zakresie zadań statutowych oraz wymiany doświadczeń pomiędzy ich członkami na rzecz rozwoju nauki i techniki, doskonalenia kadr i wykorzystania ich w gospodarce oraz realizacji programów i imprez naukowo-technicznych upowszechniających wiedzę i umiejętności środowiska inżynierskiego obu organizacji.

W świetle tej umowy Stowarzyszenie Inżynierów Polskich w Kanadzie podejmie kroki w celu wystąpienia o przyjęcie go w poczet członków Federacji o statusie członka nadzwyczajnego.

Wiadomości z cyberprzestrzeni

Chcą bezpłatnej muzyki z Internetu

Trzech na czterech młodych Amerykanów uważa, że ściąganie piosenek z Internetu powinno być bezpłatne - poinformował amerykański ośrodek badań rynku Harris Interactive, który przeprowadził ankietę na ten temat.

W sondażu większość młodych ludzi w wieku 13-18 lat opowiedziała się za zniesieniem kar za przekazywanie innym osobom piosenek chronionych prawem autorskim.

Działalność nielegalnych giełd internetowych, które służą do ściągania muzyki, spowodowała w ostatnich latach wielomilionowe straty w amerykańskim przemyśle muzycznym.

W USA internetowa giełda Napster, która wcześniej oferowała nielegalne darmowe ściąganie muzyki z Internetu, od 29 października wchodzi na rynek ponownie jako giełda legalna, udostępniając ściąganie piosenek za 99 centów.

Jednocześnie kanał telewizyjny HBO rozważa możliwość uruchomienia usługi Download dla piosenek na swoich stronach internetowych - poinformowały ostatnio amerykańskie media.

Koncem komputerowy Apple odniósł niespodziewanie duży sukces poprzez uruchomienie usługi w dziedzinie muzyki wiosną bieżącego roku.

Internet coraz popularniejszy

Coraz więcej dzieci i młodzieży w Niemczech podróżuje w cyberprzestrzeni. Liczba młodych internautów wzrosła w ciągu ostatniego roku o 18 procent, do 3 mln - poinformował ośrodek badawczy Nielsen/NetRatings.

Najwięcej dzieci i młodzieży korzysta z Internetu w Wielkiej Brytanii - 3.2 mln. Niemiecka młodzież znajduje się na drugim miejscu, a na trzecim francuska.

Łącznie w Europie liczba młodych ludzi podróżujących w sieci wzrosła w ciągu roku do 11.8 mln.

W rankingu stron odwiedzanych najczęściej przez niemieckich internautów na miejscu pierwszym jest internetowe wydanie młodzieżowego czasopisma „Bravo”, a na miejscu drugim dziecięcy kanał telewizyjny Kika. Również strony internetowe z gramami nie pozostają w tyle - cheats.de należy do stron odwiedzanych najchętniej przez młodych użytkowników Internetu.

Projekt Świątyni Świętej Bożej Opatrzności w Warszawie

mgr inż. arch. Wojciech Szymborski
prof. dr hab. inż. Józef Sieczkowski

2 maja 2002 roku w Warszawie nastąpiło uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę Świątyni Świętej Bożej Opatrzności jako wotum narodu za odzyskaną wolność w 1989 roku i pontyfikat Ojca Świętego Jana Pawła II.

W uroczystości udział wzięli: legat papieski ks. kardynał Franciszek Macharski, prymas Polski ks. kardynał Józef Glemp, prezydent RP Aleksander Kwaśniewski, biskupi i politycy oraz kilka tysięcy mieszkańców Warszawy. Obecna była również kopia cudownego obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej, wędrująca po kraju.

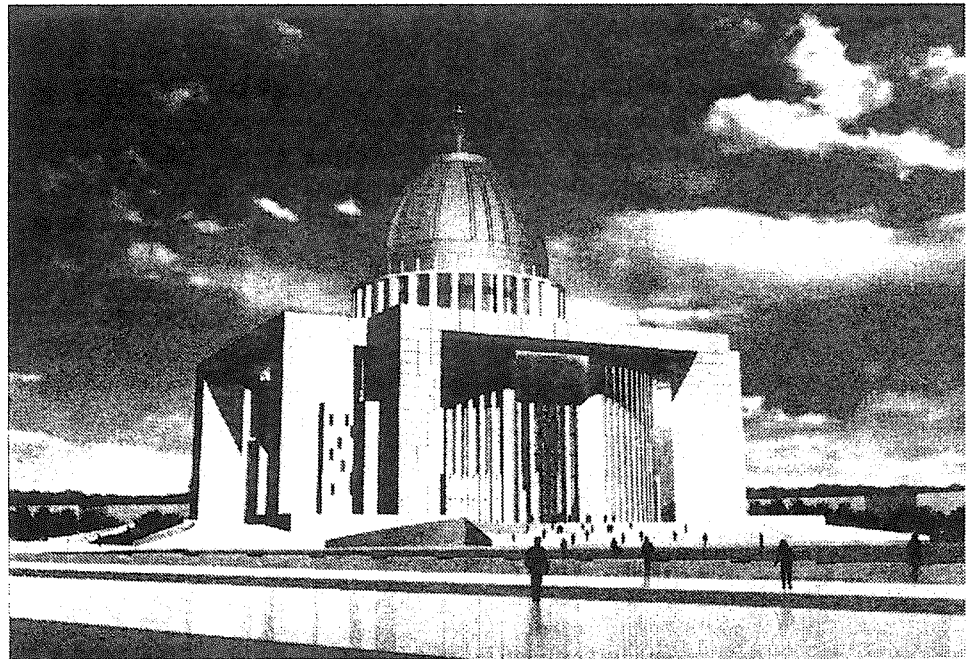
Autorami projektu świątyni są: mgr inż. arch. Wojciech Szymborski i mgr inż. arch. Lech Szymborski (architektura) oraz prof. dr hab. inż. Józef Sieczkowski, inż. Bogdan Osiński i mgr inż. Wojciech Namięć (konstrukcja).

Historia idei wzniesienia Świątyni Świętej Bożej Opatrzności sięga czasów panowania króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. 5 maja 1791 roku, dwa dni po uchwaleniu Konstytucji 3 Maja, Sejm podjął uchwałę o wzniesieniu świątyni jako wotum dziękczynienia narodu za odzyskaną wolność i przywrócenie rządu.

Pierwsze plany świątyni, która miała stanąć w Łazienkach (dzisiejszy Ogród Botaniczny), opracował na życzenie króla architekt Jakub Kubicki. W rocznicę konstytucji wmurowano kamień węgielny.

Budowę świątyni przerwała na długie lata utrata niepodległości, ale pamięć o tej wyjątkowej idei przetrwała.

Sejm wolnej Rzeczypospolitej 17 marca 1921 roku podjął uchwałę o „spełnieniu ślubu uczynionego przez Sejm Czteroletni” i wzniesieniu w Warszawie świątyni pod wezwaniem Bożej Opatrzności jako wotum za odzyskaną niepodległość. Miej-

Rys. 1. Wizualizacja komputerowa Świątyni Świętej Bożej Opatrzności

scem lokalizacji świątyni miał być plac nowej dzielnicy - obecnie Pole Mokotowskie.

Otwarty konkurs architektoniczny, rozstrzygnięty 1 maja 1930 roku, nie wyłonił projektu do realizacji. Z pięćdziesięciu nadesłanych prac sąd konkursowy zakwestionował sakralność 28 projektów. W rok później ogłoszono konkurs zamknięty, do którego zaproszono 15 zespołów architektonicznych z Poznania, Krakowa i Warszawy. Wygrał projekt arch. Bohdana Pniewskiego i został przeznaczony do realizacji.

Bryłę nowej świątyni wkomponowano w 1935 roku w plany nowej dzielnicy, z reprezentacyjną aleją marszałka Józefa Piłsudskiego. Projekty całego ogromnego założenia urbanistycznego i świątyni Bohdan Pniewski ukończył w marcu 1939 roku.

Wybuch II wojny światowej przerwał

prace projektowe, które po wojnie nie uzyskały zainteresowania nowych władz.

Ideę budowy świątyni, tym razem w Wilanowie, po ponad 200 latach od decyzji Sejmu Czteroletniego, podjął prymas Polski, ksiądz kardynał Józef Glemp. Uchwalił w sprawie budowy w Warszawie Świątyni Opatrzności Bożej podjął 23 października 1998 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Jej treść jest następująca:

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża uznanie dla inicjatywy Prymasa Polski Kardynała Józefa Glempa wzniesienia w Warszawie Świątyni Opatrzności Bożej.

Budowę Świątyni uchwalił Sejm Czteroletni jako Wotum Narodu za Konstytucję 3 Maja 1791 r.

17 marca 1921 r. Sejm Ustawodawczy odnowił to zobowiązanie. Niestety przyjętej wówczas ustawy nie zdołano wykonać.

Sejm III Rzeczypospolitej uważa, że śluby złożone przed dwustu laty Naród powinien pilnie wypełnić. Świątynia Opatrzności Bożej będzie symbolem wdzięczności Narodu za odzyskanie wolności w 1989 r., 20 lat pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II, Jubileusz 2000-lecia Chrześcijaństwa.

Rozstrzygnięty konkurs otwarty (udział wzięto ponad 100 zespołów architektonicznych) wyłonił projekt arch. Marka Budzyńskiego. Od realizacji tego projektu odstąpiono po konsultacjach z ekspertami.

W lipcu 2001 roku zorganizowano zamknięty konkurs na koncepcję świątyni. Zaproszono 7 zespołów z Krakowa, Katowic, Szczecina i Warszawy. Wybór prac odbywał się etapami, po konsultacjach z ekspertami. Laureatami konkursu zostali architekci Wojciech Szymborski i Lech Szymborski (rys. 1).

Teren budowy świątyni w Wilanowie jest płaski. Prowadzi do niego historyczna oś Traktu Królewskiego i ulica Jana III Sobieskiego. Kolumna Króla Zygmunta III Wazy i bryła Świątyni Świętej Bożej Opatrzności wyznaczają główną reprezentacyjną aleję stolicy (rys. 2).

Projekt świątyni pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych re-

alizuje tezy zawarte w założeniach ideowo-programowych księdza kardynała Józefa Glempa. W myśl tych założeń świątynia wraz z zespołem ma być nie tylko symbolem, miejscem modlitwy i dziękczynienia, ale ma służyć całemu społeczeństwu w rozwiązywaniu jego najtrudniejszych problemów. Założenia te będą mogły być realizowane w Hospicjum, Instytucie Odrodzenia i Instytucie Jednania.

Historyczne cztery drogi, którymi Polacy dążyli do wolności, określone przez księdza prymasa, to drogi: walki, kultury, cierpienia i modlitwy. Drogi te obecnie zmieniły się w konkretne zadania dla społeczeństwa.

Projektując świątynię autorzy opierali się na pryncypiach leżących u podstaw architektury kościołów rzymsko-katolickich.

Bryła świątyni to rotunda z kopułą, ujęta w cztery portale symbolizujące drogi do wolności. Została wyniesiona na poziom wysokiego parteru. Operując znanym alfabetem form, dążono do uzyskania jednoznaczności wyrazu architektonicznego całego założenia. Zestawienie formy owalnej - walca - z poziomym przesłem portalu i pionu bram, tworzy paraboliczny cień, podkreślając tektonikę bryły.

Rytm pionowych elementów zewnętrznych bryły świątyni, jak i kolumn zespołu

budynków, ma stwarzać klimat do harmonijnego i monumentalnego budowania przestrzeni. Rotunda nawy głównej - jednoprzestrzenna - jest otoczona rytmem słupów wznoszących się pod gzyms, na którym wznosi się kopuła (rys. 3).

Harmonia wnętrza ma wynikać z klarowności konstrukcji i jej pracy. Powstały ład przestrzenny będzie pomocny w skupieniu i utrzymaniu ładu ducha.

Wokół nawy głównej zaprojektowano pierścień nawy bocznej, w której znajdują się wejścia do Kaplicy Nawrócenia z Najświętszym Sakramentem, Kaplicy Matki Bożej, Kaplicy Chrzcicielnej i zakrystii (rys. 4).

W prezbiterium znajduje się ołtarz (na osi wejścia głównego), ambona, stalle dla celebransów i asysty liturgicznej, fotel dla prymasa Polski, miejsce dla chóru oraz kompanii honorowej. Łożę prezydencką zlokalizowano w pierwszym rzędzie ławek.

Wnętrze świątyni może pomieścić 1500 wiernych. Nad nawą boczną, okalającą pierścieniem nawę główną, zlokalizowano Muzeum Jana Pawła II, upamiętniające pielgrzymki Ojca Świętego do ojczyzny. Z poziomu muzeum zaprojektowano wyjście na taras widokowy wokół kopuły.

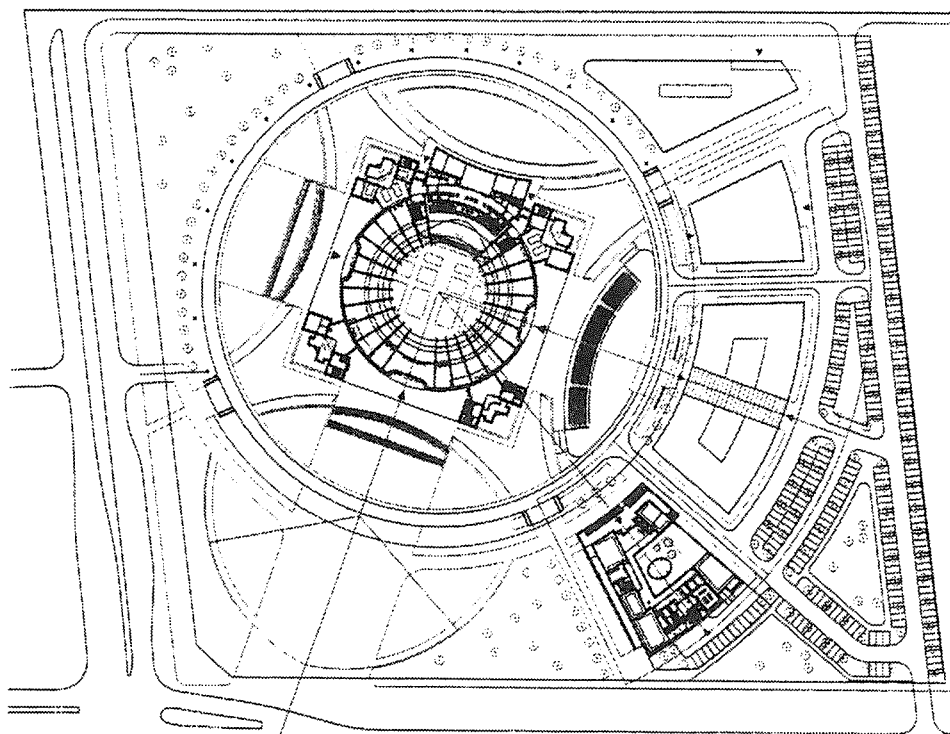
Pod nawą główną umieszczono sepulchrum dla zasłużonych Polaków, do którego prowadzą reprezentacyjne schody pod prezbiterium.

Warunki lokalizacyjne i gruntowo-wodne

Teren zajęty pod budowę świątyni ma powierzchnię około 6 ha i jest prawie płaski; rzędne powierzchni terenu wynoszą od 9,05 do 10,16 m nad poziom zera Wisły. Pod względem geomorfologicznym są to obszary utworów akumulacji Wisły, odłożone w dolinie na lewym brzegu rzeki, która w tym miejscu płynie w korycie w odległości około 3,0 km na wschód od terenu budowy.

W odwierconych otworach stwierdzono, że wierzchnia warstwa grubości 0,3-0,4 m jest ziemią roślinną (humus). Głębiej występują rodzime grunty mineralne, które pod względem geotechnicznym podzieleno na dwie warstwy geotechniczne.

Warstwa I, występująca do głębokości od 0,5 do około 1,3 m, to zastoiskowe grunty, osadzone w wodzie, składające się

Fys. 2. Szkic zagospodarowania świątyni

dokończenie z poprzedniej strony

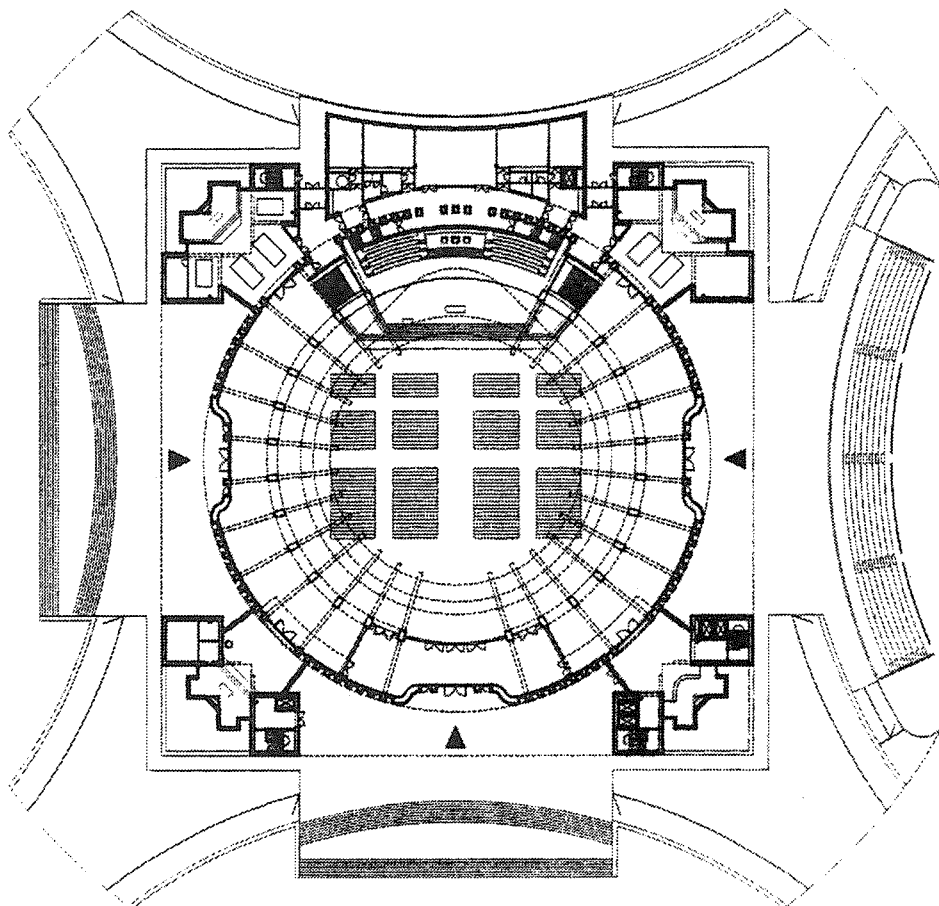
głównie z pyłów piaszczystych oraz z piasków pylastych z wkładkami piasków drobnych. Grunty te w czasie badań były w stanie luźnym (stopień zagęszczenia $ID \leq 0,33$) lub w stanie twaroplastycznym bliskim plastycznemu (stopień plastyczności $IL = 0,25$). W warstwie tej, w niewielkim procencie mogą występować korzenie roślin wodnych. W niektórych otworach stwierdzono przewarstwienia torfów.

Warstwa II to główny pokład nośnych piasków średnich, drobnych i grubych z domieszką ziarn żwiru. Pokład tych utworów stwierdzono na całym badanym terenie, przy czym wraz z głębokością było obserwowane występowanie frakcji grubych. Ze względu na domieszkę frakcji żwirowej, w wielu otworach stwierdzono drobne pospółki. Piaszki w tej warstwie są w stanie średnio zagęszczonym, przy czym wraz z głębokością stopień zagęszczenia zwiększa się do $ID \approx 0,67$.

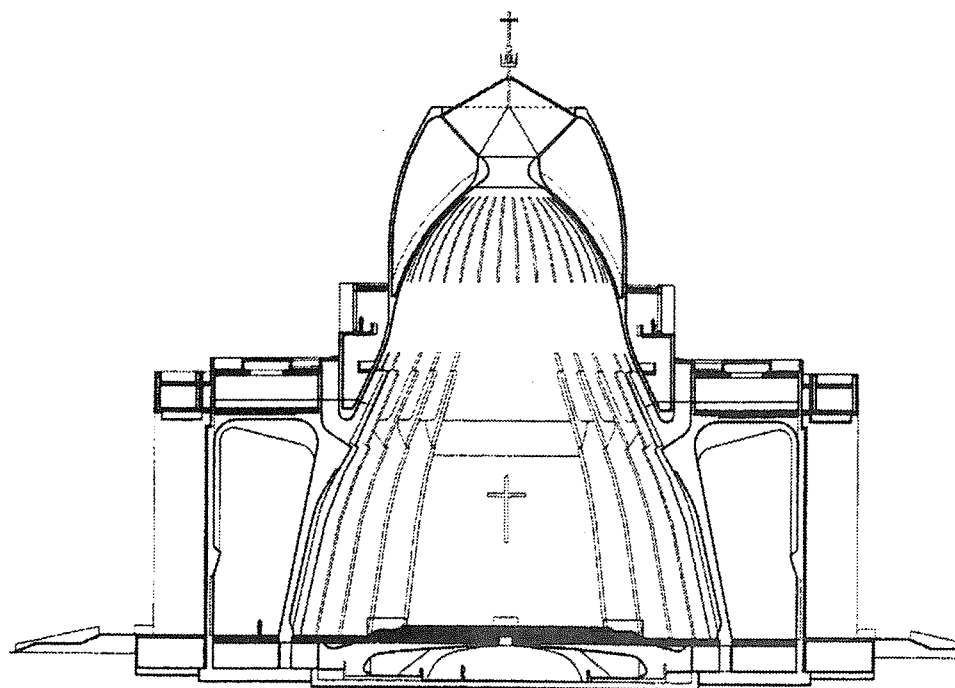
Uogólniony stopień zagęszczenia piasków średnich na głębokościach 1,0-1,3 m, tj. w stropie warstwy II, można przyjmować $ID \approx 0,55$.

Podczas wierceń ustabilizowane poziomy wody w gruncie występowały na głębokościach 1,0-1,6 m ppt.

Różnice głębokości występowania

Rys. 3. Rzut poziomy świątyni

Rys. 4. Przekrój poprzeczny świątyni

zwierciadła wody gruntowej wynikają z wysokości powierzchni terenu oraz z warunków filtracji i zmeliorowania podłoża gruntowego w okolicy otworu badawczego.

Ogólnie stwierdzono, że średnio zwierciadło wody gruntowej na badanym obszarze stabilizuje się na rzędnej $\approx 0,05-8,30$ m nad poziomem zera Wisty.

Rozwiązanie materiałowo-konstrukcyjne

Podstawowy ustrój nośny świątyni składa się z dwóch części: dolnej częściowo zagłębionej w gruncie i częściowo wzniesionej nad poziomem terenu oraz górnej wraz z tarasami i kopułą górującą nad nawą główną (rys. 3 i 4). Całość zaprojektowano o konstrukcji żelbetowej, głównie monolitycznej, z betonu klas B30-B60.

Kopuła o podwójnej powłoce rozpiętości 29,40 m, otoczona u węzłowia tarasami, jest oparta na słupach nawy głównej, a tarasy krawędzią zewnętrzną - na słupach zewnętrznych nawy bocznej.

Część dolną budowli stanowi płyta fundamentowa i system ścian, na których jest oparta płyta główna stropowa, stanowiąca podłogę.

Na poziomie parteru świątyni prowadzą z terenu schody zewnętrzne jednobiegowe. Schody są usytuowane z czterech stron - od portali. Żelbetowa konstrukcja schodów jest oddylatowana od budynku głównego i posadowiona na ławach fundamentowych. W czterech narożach świątyni są usytuowane kaplice oraz trzony komunikacyjne prowadzące na górne kondygnacje. Trzony komunikacyjne są połączone w poziomie górnej kondygnacji kanałami - ryglami o przekroju skrzynkowym, tworząc tzw. ramy portalowe. Rozpiętość rygli wynosi 43,5 m.

Dwupowłokowa kopuła z centralnym świetlikiem średnicy 13,5 m opiera się na wieńcu - ścianie obwodowej i jest uniesiona nad tarasem około 10,0 m.

Świetlik centralny średnicy 13,40 m, o konstrukcji ze stali nierdzewnej, jest oparty na żelbetowym pierścieniu zwornika kopuły. Powłokę świetlika przewidziano z przezroczystego poliwęglanu lub szkła hartowanego. Nad świetlikiem wznosi się krzyż wysokości 9,0 m ze stali kwasoodpornej, zakotwiony i oparty na stalowej konstrukcji nośnej świetlika.

Płytę fundamentową zaprojektowano o zmiennej grubości: pod słupami zewnętrznymi 1,50 m, a w części środkowej pod nawą główną 60 cm.

Płyty stropowe o rozpiętości do 9,0 m przyjęto grubości do 30 cm, natomiast płyty o większej rozpiętości - o przekroju skrzynkowym lub kasetonowym.

Ściany nośne zaprojektowano o grubości 25-40 cm, z wyjątkiem ścian podpierających słupy konstrukcji głównej. Słupy konstrukcji mają zróżnicowane przekroje.

Przewidziano wyposażenie świątyni w instalacje wodno-kanalizacyjną, elektryczną, ogrzewczą i sieć łączności. Spełnione będą warunki ciepłno-wilgotnościowe przez wykonanie odpowiedniej izolacji cieplnej, ochronnej i przeciw-wilgociowej. Przekrycie kopuły przewidziano z blachy tytanowo-cynkowej lub miedzianej.

□

Pierwszy Zjazd Inżynierów Polskich z Ameryki Północnej

Pierwszy Zjazd Polskich Inżynierów z Ameryki Północnej odbył się w dniach 10-12 października 2003 roku na terenie przepięknie położonego, ponad 100 letniego, Madonna University, przepelnionego polskimi elementami, w Orchard Lake, Michigan.

Gospodarzem zjazdu był prof. dr Janusz Wróbel prezes Komisji Regionalnej ds. USA Światowej Rady Badań nad Polonią.

W zjeździe tym uczestniczyło ponad czterdzieści osób, byli obecni przedstawiciele władz Polski i polskiego biznesu na czele z prezesem NOT dr. inż. W. Ratyńskim, przedstawiciele konsulatu polskiego w Chicago, zasłużeni profesorowie - wykładowcy uniwersytetów amerykańskich, oraz członkowie związków inżynierów z New York, Chicago, Philadelphia i Detroit.

Nasz kanadyjski związek SIP reprezentowała grupa sześciu inżynierów z A. Drzewieckim przewodniczącym Zarządu Głównego na czele.

Za hasło i cel zjazdu przyjęto: "Lepsze zorganizowanie się i utrwalenie oraz zainspirowanie techniczno-naukowego dziedzictwa polskiego uchodźstwa"

Program zjazdu był dosyć napięty. Rozpoczął się prezentacją dorobku poszczególnych zarządów. Część dyskusyjną rozpoczęto od propozycji nazwy tego zjazdu jako "Pierwszy Zjazd Inżynierów Pol-

skich z Ameryki Północnej" zamiast z USA i Kanady. Kulminacyjnym punktem było powołanie dwóch komisji:

Północnoamerykańskiej Rady Polskich Inżynierów (North American Polish Engineers Advisory Council) oraz Komisji Galerii Zasłużonych (Hall of Fame) Polskich Inżynierów i Naukowców w Ameryce Północnej.

Celem Rady jest nawiązanie współpracy, koordynacja działania i integracja polonijnych organizacji technicznych w Ameryce. W skład Rady weszli z ramienia SIPwK koledzy Andrzej Drzewiecki jako przewodniczący i Tomasz Wesolowski.

W Komisji naszą organizację reprezentuje kol. Grzegorz Tautt.

Obie komisje podjęły pracę natychmiast. Więcej informacji na temat ich działalności zamieścimy na stronie internetowej SIP i w następnych numerach "New Link".

Oficjalna część zjazdu została zakończona uroczystym bankietem. Uczestnicy zjazdu byli także zaproszeni przez gospodarzy do zwiedzania zakładów Ford oraz kampusu Madonna University.

Zjazd ten został oceniony bardzo pozytywnie i propozycja organizowania takich spotkań w przyszłości została przyjęta entuzjastycznie.

Grzegorz Tautt

Nie lękajcie się!

25 Rocznica Pontyfikatu Jana Pawła II

dokończenie z pierwszej strony

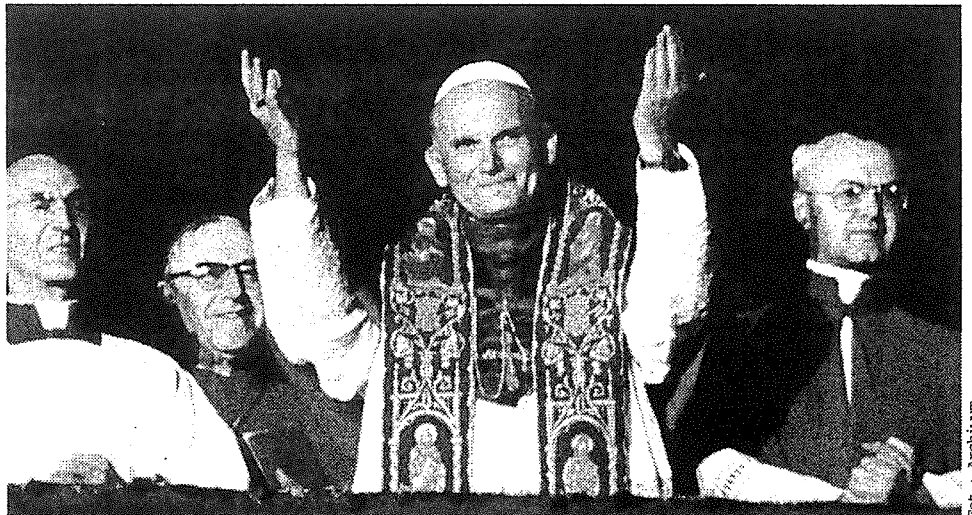
Papież powraca do ojczyzny w roku 1979 i wywołuje rewolucję świadomości, która ostatecznie bez użycia przemocy powoduje upadek imperium sowieckiego w środkowoschodniej Europie. Sławiński Papież w sposób dramatyczny tchnął nowe życie w tę najstarszą instytucję świata, papieżstwo, przez swoje pasterskie pielgrzymowanie do każdego zakątka globu, przez intensywny użytek czyniony z wszelkich nowoczesnych środków komunikacji oraz niekończący się strumień dokumentów Magisterium, które dotyczą naprawdę każdego aspektu życia katolickiego oraz najbardziej kluczowych problemów świata.

Pontyfikat papieża Jana Pawła II jest jednym z najważniejszych w ciągu wieków i dla Kościoła i dla świata.

II Sobór Watykański i pontyfikat Jana Pawła II stanowią kamienie milowe, które najprawdopodobniej określą bieg światowego katolicyzmu daleko poza „współczesność”, w głąb trzeciego tysiąclecia historii chrześcijańskiej,

Jan Paweł II jest także niezaprzecalnie najbardziej widocznym papieżem w dziejach. W istocie można udowodnić, że jest on najbardziej widocznym człowiekiem w historii. Niemal na pewno był widziany na żywo przez większą liczbę ludzi niż jakkolwiek kiedykolwiek żyjący człowiek. Jeżeli do tego dodamy zwielokrotniony wpływ telewizji, zasięg, w jakim dociera on do licznych światów wewnątrz ludzkiego świata, jest niemal nie do ogarnięcia.

„Time” ogłosił go człowiekiem roku 1994. Michał Gorbaczow, po którym można by się spodziewać niezbyt życzliwego spojrzenia na Papieża, oświadczył, że Jan Paweł II był postacią niezbędną w pokojowym zakończeniu zimnej wojny. Fidel Castro prywatnie zauważył, że jego pierwsze spotkanie z Janem Pawłem II było jak spo-

Zdjęcie archiwalne z 16 października 1978 r. - tuż po wyborze na papieża, Jan Paweł II po raz pierwszy pozdrawia wiernych zgromadzonych na Placu Świętego Piotra w Watykanie.

tkanie z członkiem rodziny. Ci, którzy pracują z nim na co dzień - nawet ci, którzy nie zgadzają się z pewnymi jego decyzjami czy metodą kierowania Kościołem - jednogłośnie świadczą o jego osobistej świętości, dobroci i zdawałoby się, nieograniczonej zdolności słuchania.

W sierpniu i wrześniu roku 1969 odbył pierwszą podróż do Kanady i Stanów Zjednoczonych, odwiedzając głównie skupiska polskie. Po przybyciu do Montrealu 28 sierpnia musiał się trzymać bezlitosnego harmonogramu. W ciągu niepełna trzech wypełnionych po brzegi tygodni Kardynał odwiedził i głosił kazania między innymi w Quebecu, Ottawie, Calgary, Edmonton, Winnipeg, Toronto, Hamilton, London i St. Catharines.

Tuż po śmierci Jana Pawła I Karol WOJTYŁA napisał swój ostatni wiersz. Zatytułował go po prostu Stanisław, a napisał go, jak to później wyjaśnił by spłacić swój „dług wobec Krakowa”.

Polska to „ziemia trudnej jedności”, „ziemia poddana wolności każdego względem wszystkich”, a zaledwie przed wiekiem „ziemia ... rozdarta przez ciąg prawie sześciu pokoleń, rozdarta na mapach świa-

ta! a jakżeż w losach swych synów!” Wszakże podczas tego narodowego męczeństwa, podobnie jak w męczeństwie biskupa Stanisława Polska pozostała „Zjednoczona w sercach Polaków / jak żadna”. Potęgą ducha oraz moc Ducha, potwierdzająca Prawo Daru wpisanego w ludzkie serce, stanowią pierwszą prawdę dotyczącą historii. Był to wiersz niewątpliwie przeniknięty przecuciem pożegnania. W trakcie jego pisania kardynał WOJTYŁA złamał pióro.

Podczas czwartego i ostatniego głosowania 16 października, około godz. 17,15 kardynałom, którzy prowadzili swe własne obliczenia, obwieszono oficjalnie to, co już i tak wiedzieli - kardynał Karol WOJTYŁA otrzymał wystarczającą liczbę głosów, by zostać papieżem. W pewnym momencie podczas liczenia WOJTYŁA ukrył głowę w dłoniach. Kardynał Hume zapamiętał, iż „było mu bardzo żal tego człowieka”. Jerzy Turowicz napisał później, iż w chwili wyboru Karol WOJTYŁA była tak samotny jak tylko może być człowiek. Wybór na papieża oznaczał bowiem „wrażenie odcięcie od poprzedniego życia, bez możliwości powrotu”.

Polska telewizja nie obwieściła od razu o wyborze WOJTYŁY - należało wypracować oficjalne stanowisko partii w tej sprawie. Tymczasem wiadomość dotarła telefonicznie do kurii metropolitalnej w Krakowie i jak to pamięta ks. Stanisław Małyśiak, „rozlała się niczym woda”. W miarę jej rozprzestrzeniania się w mieście wybuchła ogromna spontaniczna radość. Zaczęły bić dzwony w kościele Mariackim, potem w katedrze wawelskiej, w tym olbrzymi dzwon Zygmunt, który odzywa się tylko podczas największych wydarzeń kościelnych i narodowych, a wreszcie wszystkie dzwony w Krakowie. Ludzie wylegli na ulice, niosąc zapalone świece i kwiaty, powiewając polskimi sztandarami, płacząc i padając sobie w ramiona. Fotografie kardynała WOJTYŁY umieszczono na postumencie posągu Adama Mickiewicza w Rynku Głównym, a góra kwiatów zaczęła rosnać przed jego rezydencją przy ulicy Franciszkańskiej 3. W ciągu godziny kościół Mariacki wypełnił się po brzegi i szybko zaczęto odprawiać mszę.

Andre Frossard wysłał telegram do swego paryskiego pisma „To nie jest papież z Polski - to jest papież z GALILEI”.

Przesłaniem zaś tego „sługi sług Bożych” jest wezwanie Chrystusa skierowane do uczniów: Nie lękajcie się!

Nie lękajcie się (...) przyjąć Chrystusa. Dopomóżcie papieżowi i wszystkim, którzy chcą służyć Chrystusowi - i służyć człowiekowi przez Chrystusa. Nie lękajcie się. Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych, systemów politycznych, kierunków cywilizacyjnych. Nie lękajcie się! Chrystus wie, „co jest w człowieku”. On jeden.

Warszawa 1979 rok.

„I wołam (...) z całej głębi tego tysiąclecia,
wołam w przeddzień święta Zmartwychwstania (...):

Niech zstąpi Duch Twój!

Niech zstąpi Duch Twój!

I odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!

Amen”.

Rozpoczął się „drugi chrzest Polski”, który zmieni bieg historii XX wieku.

Ks. plk Henryk Polak
Dziekan 2 Korpusu Zmechanizowanego
Kraków

Strumień Ruah Duch Boży unosił sił nad wodami...

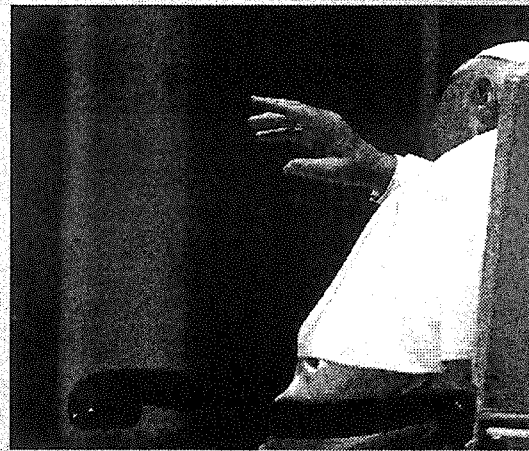
1. Zdumienie

Zatoka lasu zstępuje
w rytmie górskich potoków
ten rytm objawia mi Ciebie,
Przedwieczne Słowo.
Jakże przedziwne jest Twoje milczenie
we wszystkim, czym zewsząd przemawia
stworzony świat...
co razem z zatoką lasu
zstępuje w dół każdym zboczem...
to wszystko, co z sobą unosi
srebrzysta kaskada potoku,
który spada z góry rytmicznie
niesiony swym własnym prądem...
- niesiony doład?

Co mi mówisz górski strumieniu?
w którym miejscu ze mną się spotykasz?
ze mną, który także przemijam —
podobnie jak ty...
Czy podobnie jak ty?

(Pozwól mi się tutaj zatrzymać —
pozwól mi się zatrzymać na progu,
oto jedno z tych najprostszych zdumień.)
Potok się nie zdumiewa, gdy spada w dół
i lasy milcząco zstępują w rytmie potoku
- lecz zdumiewa się człowiek!
Próg, który świat w nim przekracza,
jest progiem zdumienia.
(Kiedyś temu właśnie zdumieniu nadano imię
„Adam”.)

Był samotny z tym swoim zdumieniem
pośród istot, które się nie zdumiewały
- wystarczyło im istnieć i przemijać.
Człowiek przemijał wraz z nimi
na fali zdumienia.
Zdumiewając się, wciąż się wyłaniał
z tej fali, która go unosiła,
jakby mówiąc wszystkim wokół:

„zatrzymaj się! - masz we mnie przystan”
„we mnie jest miejsce spotkania
z Przedwiecznym Słowem” —
„zatrzymaj się, to przemijanie ma sens”
„ma sens... ma sens... ma sens!”

2. Źródło

Zatoka lasu zstępuje
w rytmie górskich potoków...
Jeśli chcesz znaleźć źródło,
musisz iść do góry, pod prad.
Przedziory się, szukaj, nie ustępuj,
wiesz, że ono musi tu gdzieś być ~
Gdzie jesteś, źródło?... Gdzie jesteś, źródło?!

Cisza...
Strumieniu, lesny strumieniu,
odstón mi tajemnicę
swego początku!

(Cisza - dlaczego milczysz?
Jakże starannie ukryłeś tajemnicę twego początku.)

Pozwól mi wargi umoczyć
w źródłanej wodzie
odczuć świeżość,
ożywić świeżość

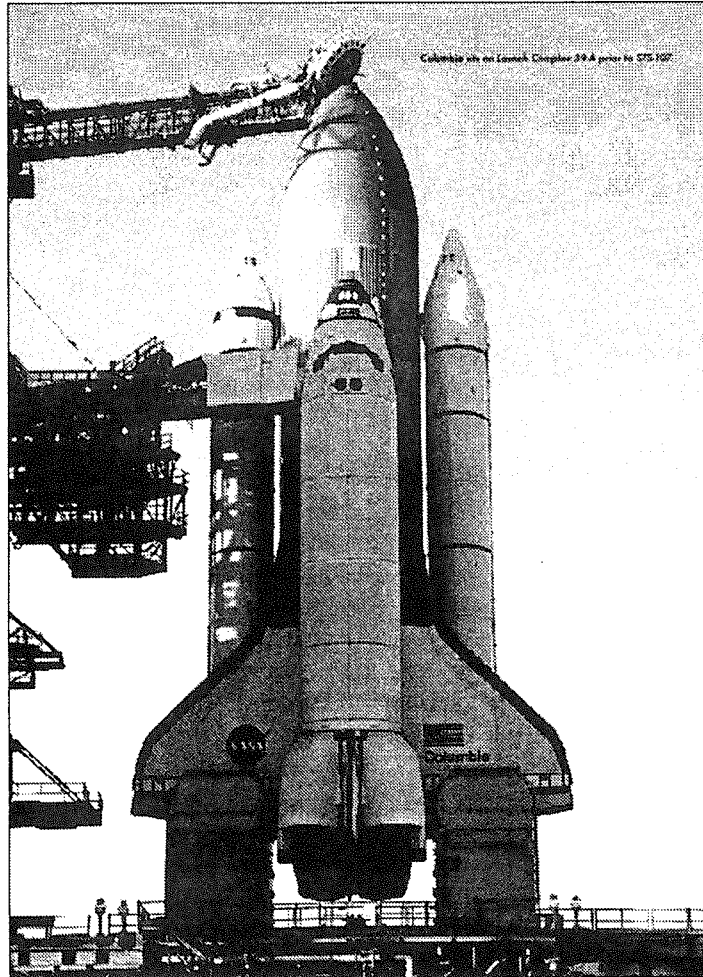
Jan Paweł II
Tryptych Rzymski

Space Shuttle COLUMBIA Accident Investigation Board

Report EXECUTIVE SUMMARY

The Columbia Accident Investigation Board's independent investigation into the February 1 2003, loss of the Space Shuttle Columbia and its seven-member crew lasted nearly seven months. A staff of more than 120, along with some 400 NASA engineers, supported the Board's 13 members. Investigators examined more than 30,000 documents, conducted more than 200 formal interviews, heard testimony from dozens of expert witnesses, and reviewed more than 3,000 inputs from the general public. In addition, more than 25,000 searchers combed vast stretches of the Western United States to retrieve the spacecraft's debris. In the process, Columbia's tragedy was compounded when two debris searchers with the U.S. Forest Service perished in a helicopter accident.

The Board recognized early on that the accident was probably not an anomalous, random event, but rather likely rooted to some degree in NASA's history and the human space flight program's culture. Accordingly, the Board broadened its mandate at the outset to include an investigation of a wide range of historical and organizational issues, including political and budgetary considerations, compromises, and changing priorities over the life of the Space Shuttle Program. The Board's conviction regarding the importance of these factors strengthened as the investigation progressed, with the result

that this report, in its findings, conclusions, and recommendations, places as much weight on these causal factors as on the more easily understood and corrected physical cause of the accident.

The physical cause of the loss of Columbia and its crew was a breach in the Thermal Protection System on the leading edge of the left wing, caused by a piece of insulating foam which separated from the left bipod ramp section of the External Tank at 81.7 seconds

after launch, and struck the wing in the vicinity of the lower half of Reinforced Carbon-Carbon panel number 8. During re-entry this breach in the Thermal Protection System allowed superheated air to penetrate through the leading edge insulation and progressively melt the aluminum structure of the left wing, resulting in a weakening of the structure until increasing aerodynamic forces caused loss of control, failure of the wing, and break-up of the Orbiter. This breakup occurred in a flight regime in which, given the

current design of the Orbiter, there was no possibility for the crew to survive.

The organizational causes of this accident are rooted in the Space Shuttle Program's history and culture, including the original compromises that were required to gain approval for the Shuttle, subsequent years of resource constraints, fluctuating priorities, schedule pressures, mischaracterization of the Shuttle as operational rather than developmental, and lack of an agreed national vision for human space flight. Cultural traits and organizational practices detrimental to safety were allowed to develop, including: reliance on past success as a substitute for sound engineering practices (such as testing to understand why systems were not performing in accordance with requirements); organizational barriers that prevented effective communication of critical safety information and stifled professional differences of opinion; lack of integrated management across program elements; and the evolution of an informal chain of command and decision-making processes that operated outside the organization's rules.

The report discusses the attributes of an organization that could more safely and reliably operate the inherently risky Space Shuttle, but does not provide a detailed organizational prescription. Among those attributes are: a robust and in-

dependent program technical authority that has complete control over specifications and requirements, and waivers to them; an independent safety assurance organization with line authority over all levels of safety oversight; and an organizational culture that reflects the best characteristics of a learning organization.

The report concludes with

recommendations, some of which are specifically identified and prefaced as "before return to flight." These recommendations are largely related to the physical cause of the accident, and include preventing the loss of foam, improved imaging of the Space Shuttle stack from liftoff through separation of the External Tank, and on-orbit inspection and repair

of the Thermal Protection System. The remaining recommendations, for the most part, stem from the Board's findings on organizational cause factors. While they are not "before return to flight" recommendations, they can be viewed as "continuing to fly" recommendations, as they capture the Board's thinking on what changes are necessary to operate the

Shuttle and future spacecraft safely in the mid-to long-term.

These recommendations reflect both the Board's strong support for return to flight at the earliest date consistent with the overriding objective of safety, and the Board's conviction that operation of the Space Shuttle, and all human spaceflight, is a developmental activity with high inherent risks.

PROBLEMY PRZYSZŁOŚCI SIP

W poprzednich wydaniach New Link zamieściliśmy wypowiedzi inż. A. Drzewickiego oraz inż. J. Cytowskiego z cyklu „Problemy Przyszłości SIP”. Ten artykuł jest kolejną wypowiedzią z tego cyklu.

Jak wykazuje praktyka szeregu ostatnich Walnych Zjazdów i Zjazdów Prezesów zebrania te poświęcone są z natury rzeczy bieżącym problemom Stowarzyszenia i nie stwarzają możliwości przedyskutowania problemów przyszłości, problemów, które w chwili bieżącej nie rysują się jako palące. Właściwie nie może to być inaczej, gdyż przecież czas, który tam jest do dyspozycji jest ograniczony. Może to i dobrze bo przecież na tych zebraniach większość ośrodków, poza gospodarzami spotkania, reprezentowana jest przez małą liczbę osób, a niektóre ośrodki w ogóle nie są reprezentowane – co jest naturalne wzięwszy pod uwagę nasze różne obowiązki rodzinne i zawodowe. Dyskusja w tym ograniczonym gronie mogłaby więc nie w pełni oddawać poglądy członków Stowarzyszenia. Z drugiej strony szereg członków Stowarzyszenia, zarówno na tych zebraniach jak i przy różnych innych okazjach, wyraża potrzebę odbycia dyskusji, która zmierzałaby

do poszukiwania odpowiedzi na następujące pytania: Jakie są tendencje (kierunki) rozwojowe Stowarzyszenia, wynikające z konkretnych warunków w jakich Stowarzyszenie działa obecnie i będzie działać w następnych latach? Jaki obraz Stowarzyszenia rysuje się nam w perspektywie 5, 10, ? lat?

Czy ten obraz nas zadowala?

Jeśli nas nie zadowala, to czy możemy zrobić coś teraz, aby ten obraz zmienić?

Niniejsze wystąpienie jest propozycją przeprowadzenia takiej dyskusji na forum internetu, na stronie internetowej Stowarzyszenia, a dokładniej – na „podstronie” Oddziału Kitchener. Wszystkie osoby, które zechcą wziąć w niej udział proszone są o nadsyłanie swoich wypowiedzi na adres e-mailowy niżej podpisanego (bulik@sympatico.ca), a ten roześle je do wszystkich oddziałów i do członków ZG oraz umieści je na wymienionej stronie internetowej. Oczywiście „internetowość” dyskusji nie wyklucza możliwości publikowania wybranych głosów w całości lub we fragmentach w biuletynach oddziałowych – w porozumieniu z ich autorami. Jeżeli dyskusja rozwinię się to wnioski z niej wypływające będą mogły być wykorzystane na najbliższym Zjeździe Prezesów lub na czekającym nas w roku 2004 Zjeździe Walnym.

Zdaniem piszącego potrzeba dyskusji na temat przyszłości Stowarzyszenia wynika również z tego, że mniej więcej od 10 lat Stowarzyszenie znajduje się w nowym, innym od poprzedniego okresie swego rozwoju. Można przyjąć, że początek tego nowego okresu wyznaczają następujące dwa związane ze sobą wydarzenia: i) załamanie się reżimu komunistycznego w Polsce i ii) wygaśnięcie umowy między rządem kanadyjskim i KPK w sprawie sponsorowania Polaków imigrujących do Kanady.

Wymienione dwa fakty sprawiły, że napływ Polaków do Kanady znacznie się zmniejszył, a więc zmniejszył się też napływ nowych, potencjalnych członków Stowarzyszenia. Jak wykazuje bowiem praktyka ludzie szukają Stowarzyszenia i stają się jego członkami raczej w krótkim czasie po przyjeździe; w późniejszym okresie pobytu wstępują do Stowarzyszenia znacznie rzadziej. Stąd też w okresie ostatniego 10-lecia notuje się zmniejszającą się liczbę nowo wstępujących członków, tak małą, że nie równoważy ona ubytku liczby członków spowodowanego przyczynami naturalnymi takimi jak zgon, zmiany miejsca zamieszkania, zmiany miejsca pracy itp. Tendencja ta wyraźnie ilustrowana jest przez statystykę ilości składek członkowskich opłacanych w kolejnych latach,

dokończenie na stronie 18

ITER – Quest for Clean Energy Source

What Is ITER?

ITER is an international project to develop fusion energy as the way to a clean and sustainable energy source. This international research facility is an important next step toward meeting a large share of the planet's future energy requirements. Canada is one of the countries interested in hosting this important research and development project.

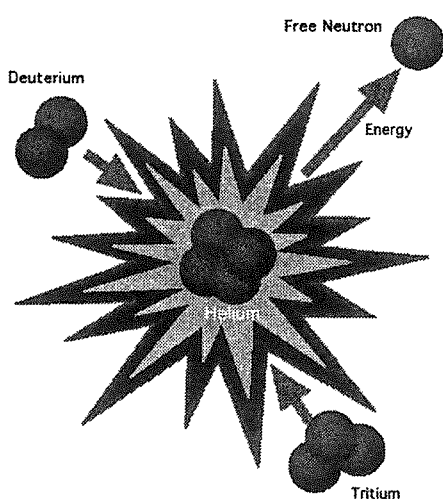
Scientists and engineers from Canada, Europe, Japan, and Russia are working in an unprecedented international collaboration on the next major step for the development of fusion - ITER (which means "the way" in Latin). Scientists around the world have been working since the 1950's to harness the energy of nuclear fusion for peaceful use. They have made steady progress in achieving fusion, designing and building many experimental fusion devices to test their theories and understanding.

ITER's mission is to demonstrate the scientific and technological feasibility of fusion energy for peaceful purposes. To do this, ITER will demonstrate moderate power multiplication, demonstrate essential fusion energy technologies in a system integrating the appropriate physics and technology, and test key elements required to use fusion as a practical energy source.

ITER will be the first fusion device to produce thermal energy at the level of an electricity-producing power station. It will provide the next major step for the advancement of fusion science and technology, and is the key element in the strategy to reach the following demonstration electricity-generating power plant (DEMO) in a single experimental step.

ITER is an experimental fusion reactor based on the "tokamak" concept - a toroidal (doughnut-shaped) magnetic configuration in which to create and maintain the conditions for controlled fusion reactions. The overall ITER plant comprises the tokamak, its auxiliaries, and supporting plant facilities.

In ITER, superconducting magnet coils

around a toroidal vessel confine and control a mix of charged particles - the "plasma" - and induce an electrical current through it. Fusion reactions take place when the plasma is hot enough, dense enough, and contained for long enough for the atomic nuclei in the plasma to start fusing together.

The tokamak concept was first developed in Russia and has since been brought to a high level of development in all the major fusion programmes of the world.

To meet its objectives, ITER will be much bigger (twice linear dimensions) than the largest existing tokamak and its expected fusion performance will be many times greater. These extrapolations in size and physics performance provide the major challenges to the design of ITER.

ITER Design

ITER is being designed as a "tokamak" - a large toroidal (doughnut-shaped) structure to confine and control plasma. The volume of plasma in ITER must be big enough to ensure that high energy multiplication conditions are reached. Superconducting magnets confine and control the reacting plasma and induce an electrical current through it.

The energy generated in the reactions is absorbed by the components lining the inside surface of the vessel. These components also maintain plasma purity, heat and diagnose it, and carry test pieces for DE-

MO blanket development.

A bioshield surrounds the magnets and vessel. This concrete structure brings the radiation dose to levels which avoid activation of surrounding equipment and which allow personnel access to that equipment not long after the tokamak has stopped operating. The bioshield is an integral part of the tokamak building which, among other buildings, houses support systems such as power supplies and cooling.

What is Fusion?

Fusion is the energy source that powers the sun and stars. In fusion, the nuclei of light elements, like hydrogen, fuse together to make heavier elements - giving off tremendous amounts of energy.

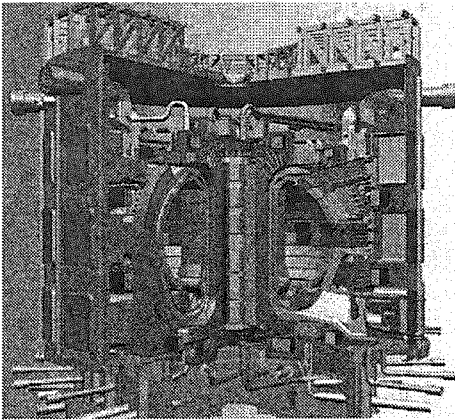
It takes extremely high temperature and pressure to force the nuclei together and make them fuse. In the Sun and stars, massive gravitational forces generate the conditions for fusion to occur naturally. On Earth these conditions are much harder to achieve, and alternative methods have to be used.

The fuel and materials needed for a fusion plant are abundant and essentially inexhaustible. The fusion process is inherently safe, and the environmental impact of fusion power plants is tolerable.

Conditions for Fusion

In the absence of the massive gravitational forces present in the sun and stars, the conditions for controlled fusion on Earth can be created using magnetic forces to confine the fusion fuel while heating it by a variety of methods.

Ignition occurs when enough fusion reactions take place for the process to become self-sustaining (i.e. no heat is needed from outside the plasma). To achieve this, the fusion fuel must be heated to temperatures high enough (about 100 million degrees Celsius) to overcome the natural repulsive forces of nuclei and kept dense enough and confined for long enough to withstand energy losses. Ignition is not essential for a fusion power reactor, and a small dependence of the plasma operation

on external heat supply gives added control over the operating point.

However it is desirable to operate close to ignition to minimise external power needs. ITER therefore aims to operate on the verge of ignition - a high external power amplification, $Q > 10$ is sufficient to demonstrate the principles in such an experimental device.

Fusion Fuels

The fuels to be used are deuterium and tritium - two isotopes of hydrogen. Deuterium occurs naturally in sea water. Tritium does not occur naturally, but can be bred in a fusion system when the light element, lithium, absorbs neutrons produced in the fusion reaction. World resources of lithium are plentiful.

The deuterium fuel is abundant in water (30 g/m³) and can be extracted by electrolysis. Lake Ontario alone, for instance, contains enough deuterium to supply all the primary energy needed by our planet for several thousand years.

Tritium has to be manufactured - "bred". After giving up their energy to heat the coolant, the neutrons from the fusion reaction will be absorbed in the "blanket" surrounding the reactor core. This blanket contains lithium which is transformed into tritium and helium. If the neutron reacts with the predominant isotope present in natural lithium it produces a further neutron as well as tritium, so more tritium can be bred than consumed. Natural lithium is found in large quantities in the Earth's crust and in weaker concentrations in the oceans.

Canada as Host for ITER?

This project is one of the largest collaborative Research & Development missions in the world and Canada is an ideal location to site this important next step in fusion energy research. Few countries can offer the combined technical expertise, resources, infrastructure and quality of life available in Canada.

Canada's proposed site for ITER is Clarington. The Clarington site meets or exceeds all of the ITER technical requirements and will be the site used in Iter Ca-

nada's formal Bid. The Clarington site is located in the province of Ontario near the city of Toronto. The site has sufficient space to accommodate the ITER facility and meets ITER's stated hosting requirements.

If Canada was selected as host for ITER, Canadians would reap major benefits, including job creation, foreign investment and international prestige.

Na podstawie materiałów z Internetu opracował Kazimierz Babiarz

Życia oddziałów – TORONTO

W sobotę, 4 października, odbyło się doroczne „Wine and Cheese” party oddziału Toronto Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie. Impreza odbyła się tradycyjnie w poskim Konsulacie.

Przybyło około 55 osób. Członków Stowarzyszenia oraz zaproszonych gości przywitani pan konsul Strutyński oraz przewodniczący koła Toronto Hieronim Teresinski.

W części artystycznej występowała śpiewaczka, pani Grażyna Matusiewicz przy akompaniamencie pianisty

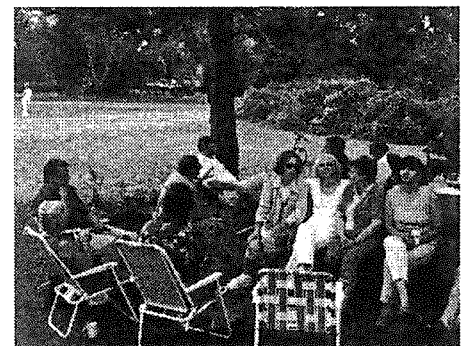

Natale Gianggioppo.

Życia oddziałów – OSHAWA

Trzeci doroczny piknik Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie Oddział Oshawa który odbył się 7 września 2002 roku w Parku Prowincyjnym "Darlington" był znowu sukcesem Oddziału Oshawa i wszystkich uczestników, zarówno członków SIPwK, jak i nie zrzeszonych gości. Pogoda była wspaniała, piknik był dobrze zareklamowany więc i frekwencja była bardzo dobra, a właściwie przeszła oczekiwania organizatorów.

Jak zwykle wszystko zaczęło się od poszukiwania najlepszego miejsca, i nie obeszło się bez wzajemnego poszukiwania się po parku, mimo że każdy otrzymał przez e-mail dokładną mapkę, miejsca pikniku. Wreszcie wszyscy dotarli na miejsce, a w międzyczasie już prezes smażył kielbaski, przy wydatnej pomocy przedsatwiciele oddziału Mississauga, kolegi Grzegorza Tautta. Kielbaski zafun-

dowane przez Oddział Oshawa, były przedniej jakości, i wszystkim bardzo smakowały.

Tym razem jak i w poprzednim roku, też nie zawiedli goście z innych oddziałów: Toronto, Hamilton, Mississauga oraz członkowie Zarządu Głównego. Było również wiele nie zrzeszonych osób, którym tak bardzo spodobały się piknik i samo Stowarzyszenie że kilka osób już wypełniło aplikację członkowską.

ASSOCIATION

OF POLISH ENGINEERS IN CANADA

Tel.: 416-977-7723 Fax: 416-977-3993

www.polisheng.ca

Życia oddziałów – MISSISSAUGA

Sprawozdanie z działalności Oddziału Mississauga Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie za 2002

Mija trzeci kolejny rok działalności Oddziału Mississauga, Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie. Postaram się w skrócie przypomnieć co wydarzyło się w tym okresie.

W maju 2002 mieliśmy zebranie sprawozdawcze, z którego zdjęcie ukazało się w New Link wydawanym przez Zarząd Główny SIPwK. W czerwcu nasi członkowie byli zaproszeni na piknik zorganizowany przez oddział Hamilton i zaprosiliśmy oddział Hamilton na piknik do Mississauga w czerwcu 2003.

Dimitar Popowski z Apexianet zbudował naszą nową stronę Internetową i został naszym sponsorem. (Umieszczono link z naszej strony do strony Apexianet)

Po wakacjach na zaproszenie Konsula Generalnego w Toronto Jacka Junoszy-Kisielewskiego spotkaliśmy się wszyscy w Konsulacie Generalnym RP w Toronto na "Wine and Cheese" party.

W październiku odbył się zjazd SIPwK w Toronto. Na zjeździe prezesem stowarzyszenia został kolega Andrzej Drzewiecki (głosowano przez aklamacje, na sali było 7 osób z oddziału Mississauga.)

W październiku otrzymałem informacje o Walnym Zjeździe Kongresu Polonii Kanadyjskiej w Winnipeg. Ze statutu KPK jasno wynikało że jesteśmy członkiem KPK Mississauga.

(Na naszym zebraniu spr-

wozdawczym 2002 zostałem upoważniony do sprawdzenia możliwości współpracy z Kongresem Polonii Kanadyjskiej w Mississauga.)

(Statut Kongresu Polonii Kanadyjskiej (z poprawkami przyjętymi przez ostatnie Zjazdy) w punkcie Par. 11 punkt 2.stwierdza;

Samodzielne organizacje, lub oddziały terenowe organizacji centralnych przyjęte do Kongresu Polonii Kanadyjskiej automatycznie wchodzi w skład odpowiednich Okręgów Kongresu w wypadku gdy znajdują się one w rejonie danego Okręgu)

Złożyłem formalny akces wstąpienia do Kongresu Polonii Kanadyjskiej do Władysława Lizonia prezesa KPK Mississauga. Nasz oddział został członkiem KPK Mississauga. Nasz głos na Walny Zjazd KPK został przekazany w ramach głosowania blokiem do Zarządu Głównego SIPwK.

W Winnipeg Stowarzyszenie reprezentował wice-prezes Tomasz Wesołowski i oddał nasz głos na Grzegorza Sobockiego, kandydata rekomendowanego przez ZG SIPwK.

A teraz w skrócie nasze prezentacje z tematu CAD/CAM.

listopad 2002 - Krzysztof Kotyra z Solid Caddgroup Inc. prezentował "thinkdesign"

grudzień 2002 - Javelin Technologies Inc. prezentował Solid Works

luty 2003 - JSquared Technologies Inc. prezentował GibbsCAM

marzec 2003 - JSquared Technologies Inc. prezentował Solid Edge.

maj 2003 - In House Solutions prezentował MasterCAM.

Zorganizowaliśmy też spotkanie z polskimi pisarzami którzy promowali własne książki.

marzec - Stanisława Plichta z książką "Immunologiczny wyścig po zdrowie"

kwiecień - Bożena Sawa z książką "Romans z angielskim"

czerwiec - Jerzy Adamuszek z książką "Słonie na olejno"

Od października 2002 do kwietnia 2003 co tydzień odbywały się spotkania naszej "CAD/CAM Group". W tym roku spotykaliśmy się w WSS Tech. u Leszka Szafrana. Przewinęło się około 20 osób. Skupiliśmy się na Solid Works, który prezentował Andrzej Dracz.

Koniec roku akademickiego

W maju zakończyliśmy BBQ, na które zaprosił nas Andrzej Dracz

Od kwietnia Krzysztof Adamczyk, Sławek Basiukiewicz i Maria Gronau pracują nad stroną internetową Centrum Kultury Polskiej w Mississauga. Strona będzie miała premierę w czerwcu. Stronę będziemy prowadzić w zamian za bezpłatnie otrzymywaną salę.

Organizujemy piknik 14 czerwca w Parku Erindale w Mississauga, na który zapraszamy wszystkich członków oddziału Mississauga i wszystkich członków oddziałów Hamilton i Toronto.

Bardzo dziękuję wszystkim członkom zarządu oddziału w roku 2002, Sławkowi Basukiewiczowi za prowadzenie finansów, Leszkowi Szafranowi za udostępnienie nam swoich pomieszczeń w WSS Tech, Stanisławowi Szczepanowskiemu za biura w Plastmet Engineering i wszystkim członkom Oddziału Mississauga Stowarzyszenia Inżynierów Polskich za prace w organizacji.

Witam wszystkich 11 nowych członków w oddziale Mississauga.

Życzę wszystkim udanych wakacji, do zobaczenia na pikniku.

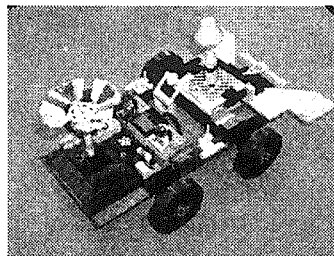
Chciałbym, abyśmy spotkali się wypoczęci i zadowoleni po wakacjach, we wrześniu 2003.

Janusz Łabędź
Prezes Oddziału Mississauga
SIP Kanada,
Mississauga, 2 czerwca 2003

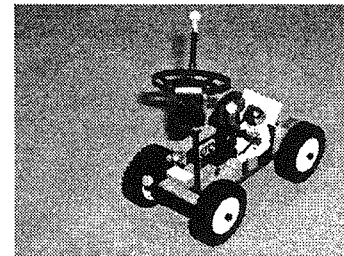
Życia oddziałów – KITCHENER

Jest już kilkuletnią tradycją, że w Szkole Polskiej im. Sir Kazimierza Gzowskiego w Kitchener, w ciągu ostatnich trzech miesięcy roku szkolnego, organizowany jest pod patronatem miejscowego oddziału Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie konkurs, którego celem jest popularyzacja postaci Polaka mającego wybitne osiągnięcia w dziedzinie techniki. Były więc w przeszłości konkursy im. Sir K. Gzowskiego na model mostu, były konkursy im. Franka Pia-seckiego na model helikoptera, a w minionym roku szkolnym odbył się konkurs im. Mieczysława Bekkera, na model pojazdu księżycowego, Lunar Roving Vehicle, którego trzy egzemplarze używane były przez wyprawy Apollo 15, 16 i 17 (M. Bekker był konstruktorem tego pojazdu).

Po wygłoszeniu przez kol. Jerzego Bulika pogadanki przybliżającej uczniom postać M. Bekkera i skonstruowanego przez niego pojazdu księżycowego ogłoszony został konkurs (oczywiście im. M. Bekkera) w 3 oddzielnych konkurencjach: na model pojazdu księżycowego, na rysunek lub obraz pojazdu księżycowego i na quiz wiedzy o księżycu, wyprawach Apollo i pojeździe Bekkera. Ogłoszenie wyników konkursu i wręczenie nagród odbyło się w czasie uroczystości zakończenia roku szkolnego, w dniu 7 czerwca b.r. A oto wyniki konkursu: pierwszą nagrodę za model pojazdu księżycowego zdobył Sylwester Reguła, a drugą Damian Orłowski. W konkursie wiedzy o księżycu, wyprawach Apollo i pojeździe Bekkera I-e miejsce zdobył Mariusz Nowak, dwa równo-

Pierwszą nagrodę za model pojazdu księżycowego zdobył Sylwester Reguła a drugą Damian Orłowski

żędne II-e miejsca zdobyli Ola Rąbalska i Patrick Rebiszewski, dwa równorzędne III-e miejsca – Michał Chudzik i David Kulas, a 2 wyróżnienia: Sylwester Reguła i Michał Wieleba. Nie przedstawiono żadnych prac w konkursie na rysunek lub obraz pojazdu

księżycowego. Zwycięzcy konkursu otrzymali dyplomy ufundowane przez Komitet Rodzicielski i skromne nagrody pieniężne, ufundowane przez Oddział Kitchener Stowarzyszenia Inżynierów Polskich w Kanadzie.

EDMONTON

Oddział Edmonton powstał w 1992 roku. Pierwszym prezesem był nie żyjący już kol. inż. Jan Bala. W początkowym okresie do organizacji należało ponad 40-stu inżynierów i techników o różnych specjalizacjach. Dla większości było to miejsce spotkań "po fachu" i możliwość zdobycia kontaktów zawodowych.

Jak na początku tak i obecnie Stowarzyszenie stara się pomagać inżynierom i technikom polskiego pochodzenia. Organizowane są interesujące prelekcje na różne tematy techniczne na które z reguły przybywa znaczna ilość ludzi. Tematy dobierane są tak aby było w nich coś dla wszystkich.

Doroczna zabawa w Klubie Syrena jest okazją do przypomnienia Polonii że Oddział istnieje i działa. Członkowie SIP biorą czynny udział w życiu Sobotniej Polskiej Szkoły im. p. Marii Chrzanowskiej. Orga-

nizowany jest coroczny konkurs myśli technicznej.

W listopadzie 2002 roku odbyły się wybory nowych władz Oddziału, prezesem został kol. inż. Włodek Polanica.

Do ciekawszych wydarzeń w pierwszym i drugim kwartale tego roku należą:

- Prelekcja dr. Kazimierza Szymocha na temat "Domy Słoneczne", 7 lutego 2003
- Prelekcja dr. Jana Czarneckiego na temat "Blaski i cienie Albertańskich piasków roponośnych", 7 marca 2003
- "Technical Challenge 3" w Sobotniej Polskiej Szkole im. Marri Chrzanowskiej temat "Budowa wieży z plastikowych butelek i papieru", 3 maja 2003
- Doroczna zabawa w Klubie Syrena zorganizowana przez stowarzyszenie, 7 czerwca 2003
- Doroczne BBQ SIP, 28 czerwca 2003

PETERBOROUGH

Oddział Peterborough powstał w końcu czerwca tego roku z inicjatywy kilku tamtejszych inżynierów. Należą do nich pani dr Alicja Zobel, która zajmuje się zagadnieniami związanymi z ochroną środowiska na Trent University w Peterborough. Jest kolega dr. Bogdan Gronowski specjalista w dziedzinie generatorów z bogatym doświadczeniem z Polski i Australii pracujący obecnie w GE Peterborough. Kolega Marek Wawrzyczek jest specjalistą w aplikacjach IT, jego żona, Teresa jest administratorem sieci internetowej w Ministry of Natural Resources. Jest tam w sumie czterech komputerowców, dwóch nauczycieli, geodeta przekwalifi-

kowany na elektronika, inżynier mechanik i dwóch specjalistów z doktoratami.

Główną osią wspólnych zainteresowań jest wymiana doświadczeń w działalności na rynku kanadyjskim. Jak wiemy wielu naszych kolegów z głęboką wiedzą techniczną inie-jednokrotnie bogatym doświadczeniem zawodowym ma problemy ze znalezieniem pracy odpowiadającej ich właściwym kwalifikacjom. Oddział w Peterborough chce być czymś w rodzaju forum, gdzie członkowie będą się dzielić osobistymi doświadczeniami, które mają pomóc w ugruntowaniu i polepszeniu pozycji zawodowej.

PROBLEMY PRZYSZŁOŚCI SIP

dokończenie ze str. 13

przedstawianą na Zjazdach Prezesów i na Walnych Zjazdach przez skarbnika Z.G. Stąd jeden ważny wniosek dotyczący przyszłości: stale zmniejszająca się liczba członków.

Wypada w tym miejscu nadmienić, że tendencja ta dotyczy wszystkich organizacji polonijnych. Wszystkie one, podobnie jak Stowarzyszenie, stoją przed tą samą perspektywą topniejącej liczby członków. W wyniku tego procesu pewne organizacje polonijne znikają nawet już teraz, jak np. ma to miejsce z grupami SWAP (Stowarzyszenie Weteranów Armii Polskiej) w niektórych ośrodkach polonijnych. Stąd drugi wniosek dotyczący przyszłości: Stowarzyszenie ma przed sobą perspektywę zmniejszającej się liczby własnych członków oraz zmniejszającej się liczby organizacji polonijnych, o również zmniejszającej się liczebności.

Drugim poza liczbą członków ważnym czynnikiem rzutującym na działalność Stowarzyszenia w nadchodzących latach są inne niż w poprzednim okresie potrzeby członków. W związku z tym, że procent osób nowo przybyłych zarówno w Stowarzyszeniu jak i w całej społeczności inżynierskiej jest mały, można z powodzeniem przyjąć, że znakomita większość członków Stowarzyszenia (i podobnie większość całej społeczności inżynierskiej) ma już za sobą okres urzędowania się, okres nauki języka, okres weryfikowania swojego wykształcenia, okres szukania swojej pierwszej pracy. Wynika stąd, że mniejsze znaczenie ma obecnie obszar działalności Stowarzyszenia zdefiniowany w Statucie, w punkcie „b” celów Stowarzyszenia: „Udzielanie pomocy członkom w adaptacji do kanadyjskiego technicznego rynku pracy, w poszukiwaniu pracy i włączaniu się do kanadyjskiego środowiska”. Jednocześnie większego ciężaru gatunkowego nabierają inne punkty „celów” wymienione w Statucie, jak np.:

a) Stworzenie platformy do współpracy, wymiany wiadomości i poglądów...

d) Rozwój świadomości inżynierskiej i kulturalnej.

f) Zachęcanie i popieranie udziału członków w działalności ekonomicznej, społecznej i inżynierskiej.

Zarysowuje się więc następująca perspektywa: Z jednej strony inżynierowie polskiego pochodzenia będą rozwijali się w swoich profesjach, będzie powiększała się ich rola i znaczenie w przemyśle, w biznesie, w administracji, w edukacji i w innych dziedzinach. Jednocześnie z drugiej strony naturalna i jedyna reprezentacja tego środowiska, ich jedyny głos, czyli Stowarzyszenie będzie topniało do garstki ludzi, którzy nie będą się liczyć w skali Polonii, a tym bardziej w skali Kanady czy Polski i którzy nie będą w stanie zaspokoić różnorodnych potrzeb tej społeczności, jako że do efektywnego działania potrzebna jest pewna masa krytyczna. Jest to może wizja pesymistyczna, ale za to raczej dość realistyczna. Niżej podpisany żywi przekonanie, że jeśli będziemy podtrzymywać błogie (?) status quo, to taka jest przyszłość Stowarzyszenia.

Niżej podpisany nie ma gotowej recepty na zmianę tak zarysowującej się przyszłości Stowarzyszenia. Jednak uważa, że nawet dość pobieżna analiza problemów stojących przed Stowarzyszeniem prowadzi do wyodrębnienia trzech ważnych obszarów, które wymagają ustosunkowania się: a) powiększanie liczby członków, b) utrzymywanie – podnoszenie prestiżu Stowarzyszenia, c) uzyskiwanie materialnych środków działania. A oto kierunki i rozwiązania organizacyjne, które nasuwają się na myśl autorowi w każdej z tych grup – przedstawiane tu dla przykładu i ewentualnie jako punkt startowy do dalszych rozwiązań i dyskusji:

Powiększanie liczby członków:

- Czy starać się o powiększanie liczby członków Stowarzyszenia na drodze intensywnej, „multimedialnej”, angażującej wszystkich obecnych członków akcji propagandowej?

- Czy rozwijać akcje przyciągania do Stowarzyszenia przedstawicieli zawodów

nie – technicznych (którzy, zgodnie ze statutem, mają swoje miejsce w Stowarzyszeniu)?

- Czy rozwijać akcje naboru nowych członków wśród studentów polskiego pochodzenia („Kółka Studenckie”, „Kółka Młodych”...)?

- Czy „przeprofilować” Stowarzyszenie na organizację kanadyjską, z językiem angielskim i francuskim jako językami roboczymi, organizację – grupującą, inżynierów polskiego pochodzenia, również nie mówiących po polsku?

Utrzymywanie – podnoszenie prestiżu Stowarzyszenia:

- Czy przyciągać ludzi o wielkich nazwiskach – może do jakiegoś ciała w rodzaju Komitetu Honorowego czy Zarządu Honorowego?

- Czy przyznawać prestiżowe nagrody?

- Czy organizować sympozja, konferencje, wystawy, konkursy itp?

Uzyskiwanie materialnych środków działania:

- Czy zwiększyć wysokość składki członkowskiej?

- Czy intensywnie starać się o zdobywanie członków wspierających?

- Czy szukać „wielkich” sponsorów, w rodzaju wielkich, bogatych firm, które mają jakieś polskie koneksje?

Powyższa lista oczywiście nie jest w żadnej mierze kompletna. Jest ona jedynie materiałem do dalszego rozwinięcia i dyskusji. Niżej podpisany optymistycznie uważa, że jeśli będzie się mówić o problemach przyszłości Stowarzyszenia i szukać rozwiązań, to jakieś rozwiązania, być może nie zadowalające nas w całej pełni, ale zawsze lepsze niż żadne, zostaną jednak wypracowane. Pozwoli to świadomie kształtować Stowarzyszenie na miarę potrzeb polonijnego środowiska inżynierskiego i na miarę pozycji i roli tego środowiska w Polonii i w Kanadzie.

Jeżeli Koleżanki i Koledzy uważają, że przedstawione powyżej problemy powinny być dyskutowane – to zapraszam do wypowiedzenia się.

Jerzy Bulik

Polish Orphans Charity

The **Polish Orphans Charity** is a non-profit organization established by the prominent dental surgeon Dr. Richarda D. Russ, in the autumn of 2000 to improve the living conditions of the children in Polish Orphanages.

PATRONS:

The Honorable Lincoln M. Alexander
Former Governor of Ontario
Hon. Stanley Haidasz P.C. L.P.H. M.D.
Senator of Canada (Emeritus)

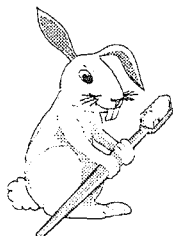
Please make cheques payable to the Polish Orphans Charity and send to:
Polish Orphans Charity,
50 Cumberland St., Toronto, ON, M4W 1J5
Att: Dr.R.D.Russ

or deposit directly to:
account number 90274 at the
St. Stanislaus - St.Casimir's Polish Parishes Credit Union Ltd.,
220 Roncesvalles Ave., Toronto, ON, M6R 2L7

Doktor

Ryszarda D. Russ
and Associates

Zaprasza uprzejmie do nowoczesnego gabinetu dentystycznego zlokalizowanego pośród najpiękniejszych zakątków Toronto.

DENTYSTYKA UPIĘKSZAJĄCA I OGÓLNA

Specjaliści:

Leczenie kanałowego,

Chorób dziąseł,

Ortodoncji,

Wybielania laserowego zębów,

Prześwietlania bez promieniowania Rentgena

50 Cumberland Street, Toronto, Tel.: (416) 921-1224

**St. Stanislaus - St. Casimir's
Polish Parishes
Credit Union
Limited**

Służymy Polonii od 1945 roku

OFERUJEMY PEŁNY ZAKRES

USŁUG FINANSOWYCH:

- ▶ członkowskie konta udziałowe
- ▶ ubezpieczone konta oszczędnościowe
- ▶ konta wspólne udziałowe
- ▶ konta powiernicze
- ▶ konta organizacyjne udziałowe
- ▶ konta biznesowe
- ▶ konta z dziennym oprocentowaniem (także w USD)
- ▶ "Srebrne" konta oszczędnościowe
- ▶ personalne konta czekowe
- ▶ bieżące konta czekowe
- ▶ lokaty terminowe (także w USD)
- ▶ konta obligacji skarbowych
- ▶ dział inwestycji (m.in. obsługa Mutual Funds, plany edukacyjne)
Tel. (416) 537-1221

- ▶ pożyczki personalne
- ▶ pożyczki hipoteczne
- ▶ pożyczki hipoteczne CMHC (5% wpłaty)
- ▶ pożyczki biznesowe
- ▶ linie kredytowe

- ▶ RRSP - Oszczędnościowy Fundusz Emerytalny
- ▶ RRIF - Dochodowy Fundusz Emerytalny
- ▶ OHOSP - ontaryjski plan oszczędnościowy na zakup pierwszego domu
- ▶ Trillium MasterCard
- ▶ czek podróżny American Express
- ▶ wymiana walut (USD, PLZ, CAD)
- ▶ transfery międzynarodowe na cały świat, w tym do Polski
- ▶ przekazy pieniężne Western Union
- ▶ bankomaty ATM
- ▶ karta ATM w sieci INTERAC na całym świecie, dla kont personalnych i biznesowych
- ▶ POINT OF SALE - opłaty kartą ATM w sklepach
- ▶ BANKING BY PHONE - finanse przez telefon
- ▶ HOME BANKING - transakcje przez INTERNET
- ▶ strona internetowa Credit Union: www.polcu.ca
- ▶ skrytki bankowe i depozyty nocne
- ▶ serwis MasterCard i VISA dla biznesów
- ▶ przywileje i ułatwienia dla Członków w wieku 60+
- ▶ wysokie ubezpieczenia depozytów

HEAD OFFICE:

220 Roncesvalles Ave.
TORONTO, ON M6R 2L7
Tel.: (416) 537-2181
Fax: (416) 536-8822

12 Denison Ave.
TORONTO, ON M5T 2M4
Tel.: (416) 703-0996
Fax: (416) 703-0994

2987 Bloor St. West
TORONTO, ON M8X 1C1
Tel.: (416) 236-1225
Fax: (416) 236-4581

3055 Lake Shore Blvd W.
ETOBICOKE, ON M8V 1K6
Tel.: (416) 503-9463
Fax: (416) 503-9459

3621 Dixie Rd.
MISSISSAUGA, ON L4Y 4H3
Tel.: (905) 629-0365
Fax: (905) 629-9515

3015 Parkerhill Rd.
MISSISSAUGA, ON L5B 4B2
Tel.: (905) 272-5777
Fax: (905) 272-5125

1900 Dundas St. East
MISSISSAUGA, ON L4X 2Z4
Tel.: (905) 277-0772
Fax: (905) 277-1492

924 Ottawa St.
WINDSOR, ON N8X 2E1
Tel.: (519) 971-8295
Fax: (519) 971-8654

215 Highland Rd. West
KITCHENER, ON N2M 3C1
Tel.: (519) 745-6393
Fax: (519) 570-0386

500 Willow Road # 18
GUELPH, ON N1H 8G4
Tel.: (519) 837-1077
Fax: (519) 837-8354

709 Barton St. East
HAMILTON, ON L8L 3A5
Tel.: (905) 545-5537
Fax: (905) 548-6899

50 Richmond St. East
OSHAWA, ON L1G 7C7
Tel.: (905) 432-2200
Fax: (905) 432-1699

40 John St.
OAKVILLE, ON L6K 1G8
Tel.: (905) 339-0283
Fax: (905) 339-0348

625 Middlefield Rd.
SCARBOROUGH, ON M1V 5B8
Tel.: (416) 754-1854
Fax: (416) 754-4427

379 Waverley St.
OTTAWA, ON K2P 0W7
Tel.: (613) 230-6220
Fax: (613) 230-6532

44 1/2 Facer St.
ST. CATHARINES, ON L2M 5H6
Tel.: (905) 646-1900
Fax: (905) 646-1920

383 Horton St.
LONDON, ON N6B 1L6
Tel.: (519) 672-1712
Fax: (519) 672-6287

**Jeżeli chodzi o pieniądze,
to tylko Credit Union!**

TOLL FREE TEL: 1-888-882-2358
www.polcu.ca